

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1626

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Sanje Štefan, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu u upravnom sporu tužitelja VIPnet d.o.o., Vrta put 1, kojeg zastupa Nikola Klisović, rukovoditelj odjela za pravne poslove i tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa Maja Mandić, po generalnoj punomoći Su-992/2009, protiv tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, sada Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa dr. sc. Dražen Lučić, predsjednik Vijeća, radi rješavanja spora između operatora, u sjednici vijeća održanoj 10. lipnja 2015.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja VIPnet d.o.o. za poništenje točke I. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/14-03/01, urbroj: 376-05-14-9 od 25. travnja 2014.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Hrvatski Telekom d.d. za poništenje točke II. i II. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/14-03/01, urbroj: 376-05-14-9 od 25. travnja 2014.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem točkom I. odbija se zahtjev tužitelja VIPnet d.o.o. za isplatom naknada za zakašnjenje u realizaciji te naknada za zakašnjenje u otklanjanju kvarova/smetnji za uslugu širokopojasnog pristupa internetu i uslugu najma korisničke linije za srpanj, kolovoz i rujan.

Točkom II. utvrđuje se da VIPnet d.o.o. ima pravo na naknadu:

a) za zakašnjenje u otklanjanju kvarova/smetnji za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa u skladu s naknadama iz članka 8.2.3. Standardne ponude Hrvatskog Telekom d.d. za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa koja je bila u primjeni od 1. listopada 2013. i to razdoblje i korisnike iz specifikacije Hrvatskog Telekom d.d. od 19. veljače 2014. za koje je Hrvatski Telekom d.d. utvrdio da smetnja/kvar nije u njegovoj domeni odgovornosti,

b) za zakašnjenje u otklanjanju kvarova/smetnji za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa u skladu s naknadama iz članka 8. 2.3. Standardne ponude Hrvatskog Telekom d.d. za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa koja je bila u primjeni od 1. listopada 2013. i to za razdoblje i korisnike iz specifikacije Hrvatskog Telekom d.d. od 19. veljače 2014. za koje je Hrvatski Telekom d.d. utvrdio da je rješavanje smetnje u roku, onemogućeno iz objektivnih razloga izvan njegove kontrole (dozvole trećih strana).

Točkom III. izreke rješenja nalaže se Hrvatskom Telekomu d.d. da u roku od 8 dana od dana primitka rješenja izvrši obračun naknade sukladno točki II. ovog rješenja i obračunati iznos isplati VIPnetu d.o.o. u navedenom roku.

Tužba tužitelja VIPnet d.o.o. Zagreb zaprimljena je kod ovog Suda, pod poslovnim brojem: UsII-54/14, a tužba tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, pod poslovnim brojem: UsII-57/14. S obzirom da tužitelji osporavaju isti akt Sud je predmete spojio radi donošenja zajedničke odluke, pod poslovnim brojem: UsII-54/14.

Tužitelj VIPnet d.o.o., Zagreb podnosi tužbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povreda pravila postupka. U bitnome navodi da ne spori da je bio upoznat s izmjenama sadržanim u Odluci tuženika i Regulatornom dokumentu u okviru analize tržišta širokopojasnog pristupa u odnosu na rokove za podnošenje zahtjeva za plaćanjem naknada za kašnjenje u realizaciji veleprodajnih usluga, ali ističe kako se Odluka odnosi isključivo na Hrvatski Telekom te da tužitelj, kao ni drugi operatori nisu adresati Odluke Vijeća Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije (klasa: UP/I-344-01/12-03/04, urbroj: 376-11/13-50 od 28. lipnja 2013.), odnosno s rokom od 30 dana u kojem je Hrvatskom Telekomu d.d. trebao podnijeti zahtjev za naknadama. Slijedom toga smatra da izmjene obvezuju isključivo Hrvatski Telekom d.d., koji je sukladno Regulatornom dokumentu bio obavezan objaviti standardnu ponudu u koju je bio obavezan uključiti sve promjene rokova i uvjeta sadržanih u Odluci i Regulatornom dokumentu. Činjenica da su neki ili svi operatori bili upoznati s promjenama ne znači da ista promjena obavezuje operatore. Navodi da i dosadašnja praksa tuženika koja se temelji na odredbi članka 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama upućuje na zaključak kako se bilo kakve promjene i izmjene regulatornih obveza primjenjuju od dana objave relevantne standardne ponude. Navodi da i druge promjene koje su opisane u Analizi nisu stupile na snagu danom donošenja Odluke o utvrđivanju Analize kako tumači tuženik, već su upravo prema tumačenju tuženika stupile na snagu s danom objave Standardne ponude 1. listopada 2013. Tužitelj smatra da je dan objave Standardne ponude ujedno i početak promjena pravila vezanih za obračun naknade za nepravovremenu realizaciju zahtjeva za uslugama, koje su predmet spora, odnosno da činjenica da je tužitelj bio upoznat s donošenjem odluke nije relevantna da bi se na temelju iste odbio zahtjev tužitelja. Naglašava da je važno cijeniti činjenicu da je Odluka s Regulatornim dokumentom donesena s obzirom na mjerodavna tržišta veleprodajnog širokopojasnog pristupa, a tužiteljeve specifikacije sadržavale su i zahtjeve koji su izvan okvira tog mjerodavnog tržišta, i odnose se na drugo mjerodavno tržište (konkretno na tržište pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji za privatne i poslovne korisnike) u dijelu usluge najma korisničke linije koje Odluka ni na koji način ne regulira. Tužitelj ističe da u drugoj Standardnoj ponudi Hrvatskog Telekoma d.d., onoj za usluge najma korisničke linije koja regulira pitanje pružanja drugih veleprodajnih usluga koje su bile uključene u tužiteljev zahtjev prema tuženiku za rješavanje spora od 21. siječnja 2014., odredba o potrebi mjesečnog obračuna naknada za nepravovremene realizacije uopće ne postoji. Tužitelj nadalje smatra da je tuženik pogrešno primijenio i odredbu članka 58. Zakona o elektroničkim komunikacijama koji propisuje način na koji regulatorno tijelo provodi i realizira izmjene standardnih ponuda operatora kojima je nametnuta obveza izrade i objave standardne ponude. Nadalje tužitelj nalazi povrede odredaba upravnog postupka, jer mu tuženik tijekom upravnog postupka nije omogućio da se očituje na stavove i shvaćanja tuženika u pogledu primjene izmjena regulatornog dokumenta odnosno učinka izmjene na treće osobe sukladno članku 52. Zakona o općem upravnom postupku. Iz navedenih razloga predlaže Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i sam riješi stvar na način da u cijelosti usvoji zahtjev tužitelja, odnosno da poništi točku I. izreke rješenja.

Tužitelj Hrvatski Telekom d.d. u pravovremeno podnesenoj tužbi prvenstveno osporava nadležnost tuženika za odlučivanje o predmetnoj stvari upućujući na odredbu članka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14. – dalje u tekstu ZEK) s obzirom da sporne obveze nisu neposredno i bitno vezane uz izvršavanje ZEK-a. Navodi da je VIPnet zahtijevao isplatu naknade za kašnjenje u realizaciji veleprodajnih usluga i za kašnjenje u otklanjanju kvarova /smetnji za veleprodajne usluge te je tuženik naložio tužitelju izvršiti obračun naknada i obračunati iznos platiti. U predmetnoj stvari sporna je isplata naknada za zakašnjenje u ispunjenju određenih ugovornih obveza, što nije obveza iz ZEK-a već obveza iz ugovora i Zakona o obveznim odnosima, a okolnost da je ugovorna kazna određena tužiteljevim standardnim ponudama ne znači je ovaj spor u vezi s obvezama iz ZEK-a. Ističe da tuženik nije jasno obrazložio u kakvoj je konkretnoj vezi predmet spora između VIPneta i tužitelja s obvezama iz članka 61 ZEK-a te najvažnije nije obrazložio kako i zašto bi ta veza bila relevantna za odlučivanje po članku 20. ZEK-a, a sve da je tuženik i bio nadležan odlučivati, smatra da u sporu iz članka 20. ZEK-a tuženik nije ovlašten odlučivati rješenjem zbog toga što po članku 20. stavka 5. ZEK-a tuženik odlučuje u stvarima iz sudske nadležnosti. Zaključno skreće pažnju na sudsku praksu Visokog upravnog suda pod poslovnim brojem Us II -16/2013. od 18.travnja 2013. i Visokog trgovačkog suda pod poslovnim brojem PŽ-6663712 od 23.listopada 2012., koja rješenja dostavlja uz tužbu.